

Bruxelles, 13 aprilie 2018
(OR. en)

7923/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0084 (NLE)**

**VISA 69
COLAC 15**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	11 aprilie 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 175 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei de modificare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2018) 175 final

Anexă: COM(2018) 175 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.4.2018
COM(2018) 175 final

2018/0084 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei de modificare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Regulamentul (UE) nr. 610/2013 din 26 iunie 2013¹ (denumit în continuare: „modificarea Codului frontierelor Schengen”) a modificat Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen² („CAAS”), **Regulamentul (CE) nr. 562/2006**³ („Codul frontierelor Schengen”) și Regulamentul (CE) nr. 810/2009⁴ („Codul de vize”) și – printre altele – a redefinit conceptul de scurtă ședere în spațiul Schengen pentru resortisanții țărilor terțe. Începând din 18 octombrie 2013, durata maximă a șederii autorizate pentru resortisanții țărilor terțe – indiferent dacă aceștia au obligația de a deține viză sau sunt scutiți de o astfel de obligație – care intenționează să călătorească în spațiul Schengen pentru o ședere de scurtă durată este definită ca fiind de „90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile”. Spre deosebire de definiția în vigoare până la 18 octombrie 2013 (trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, calculată de la data primei intrări), noul concept este mai precis, dat fiind faptul că stabilește durata în zile, și nu în luni. În plus, sintagma „de la data primei intrări”, care a generat numeroase incertitudini și întrebări, a fost eliminată din definiție.

Modificarea Codului frontierelor Schengen a introdus în cadrul acquis-ului UE în materie de vize și frontiere toate modificările necesare, acestea vizând CAAS, Codul frontierelor Schengen, Codul de vize și Regulamentul (CE) nr. 539/2001⁵. Cu toate acestea, conceptul de scurtă ședere este consacrat și în acordurile internaționale încheiate de Uniunea Europeană. Acordurile privind exonerarea de obligația de a deține viză încheiate cu Antigua și Barbuda⁶, Bahamas⁷, Barbados⁸, Brazilia⁹, Mauritius¹⁰, Saint Kitts și Nevis¹¹ și Seychelles¹² se referă în continuare, atunci când definesc durata șederii fără viză, la vechea definiție („trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, calculată de la data primei intrări”¹³).

La 16 iulie 2014, Comisia a adoptat o recomandare de decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii de negocieri pentru modificarea acordurilor privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere încheiate între Uniunea Europeană și țările menționate mai sus¹⁴, care a fost adoptată de Consiliu la 9 octombrie 2014¹⁵. Obiectivul era de a pune în aplicare, în raport cu aceste șapte țări, noua definiție a scurtei șederi, astfel cum a fost prevăzută în modificarea Codului frontierelor Schengen. În plus, faptul de a defini scurta ședere în *zile*, în

¹ JO L 182, 29.6.2013, p. 1.

² JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

³ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

⁴ JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

⁵ JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

⁶ JO L 169, 30.6.2009, p. 1.

⁷ JO L 169, 30.6.2009, p. 23.

⁸ JO L 169, 30.6.2009, p. 9.

⁹ În ceea ce privește Brazilia, UE a încheiat două acorduri, unul pentru titularii de pașapoarte obișnuite (JO L 255, 21.9.2012, p. 4) și un altul pentru titularii de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale (JO L 66, 12.3.2011, p. 2).

¹⁰ JO L 169, 30.6.2009, p. 16.

¹¹ JO L 169, 30.6.2009, p. 37.

¹² JO L 169, 30.6.2009, p. 30.

¹³ A se vedea articolele din acorduri intitulate „Obiectiv” și „Durata șederii”.

¹⁴ COM(2014) 468 final.

¹⁵ Decizia Consiliului de autorizare a Comisiei în vederea deschiderii de negocieri pentru modificarea acordurilor privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere încheiate între Uniunea/Comunitatea Europeană și Antigua și Barbuda, Uniunea Bahamas, Barbados, Republica Federativă a Braziliei, Republica Mauritius, Federația Saint Kitts și Nevis și Republica Seychelles, adoptată de Consiliu la 9.10.2014.

loc de *luni*, în acordurile privind exonerarea de obligația de a deține viză este mai simplu de verificat și de calculat prin mijloace electronice/informatică, fiind, prin urmare, mai potrivit pentru sistemele centralizate de gestionare a frontierelor, cum ar fi sistemul de intrare/ieșire (EES) propus¹⁶.

În urma autorizării de către Consiliu, Comisia a început negocieri pentru modificarea acordurilor privind exonerarea de obligația de a deține viză încheiate cu șapte țări (Antigua și Barbuda, Bahamas, Barbados, Brazilia, Mauritius, Saint Kitts și Nevis și Seychelles).

Negocierile cu Brazilia au fost finalizate cu succes la 31 octombrie 2017, prin parafarea acordurilor de modificare a celor două acorduri dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere a titularilor de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale și a titularilor de pașapoarte obișnuite. Părțile au convenit ca, printre alte detalii tehnice (a se vedea mai jos), să adopte o nouă definiție a scurtei șederi, dar toate modificările sunt nesemnificative din punctul de vedere al călătorului.

Situația specifică a Regatului Unit și a Irlandei se reflectă în preambulul la acorduri.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite (denumit în continuare: „acordul”) trebuie să fie aprobat de către ambele părți contractante în conformitate cu procedurile fiecăreia. În ceea ce privește Uniunea, sunt necesare decizii ale Consiliului privind semnarea și încheierea acordului.

Prezenta propunere este înaintată Consiliului pentru a autoriza încheierea acordului.

Acordul asigură coerența juridică, precum și armonizarea între statele membre, prin aderarea la noua definiție a scurtei șederi, astfel cum este prevăzută în modificarea Codului frontierelor Schengen, care oferă o interpretare clară a scurtei șederi.

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 77 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) coroborat cu articolul 218.

Uniunea nu are competența de a modifica acordurile privind exonerarea de obligația de a deține viză care ar impune obligații celor patru țări asociate la punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, inclusiv a politicii comune a vizelor. Pentru a asigura o abordare și o punere în aplicare armonizate ale dispozițiilor privind durata șederii autorizate în spațiul Schengen, în acord este inclusă o declarație comună în care se afirmă că este de dorit ca Brazilia, pe de o parte, și Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția, pe de altă parte, să își modifice în mod corespunzător acordurile bilaterale existente privind exonerarea de obligația de a deține viză.

Prezenta propunere constituie instrumentul juridic pentru încheierea acordului. Consiliul va hotărî cu majoritate calificată, după semnarea acordului, în numele Uniunii, de către o persoană desemnată de președinția Consiliului și după obținerea aprobării Parlamentului European, în conformitate cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din TFUE.

¹⁶ COM(2016) 194 final.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) litera (a) din TFUE, negocierea acordurilor de exonerare de obligația de a deține viză ține de competența exclusivă a Uniunii.

În plus, dacă una dintre părțile contractante la un acord internațional este Uniunea Europeană, atunci nicio modificare a unui astfel de acord nu poate fi pusă în aplicare în mod legal de către statele membre. Prin urmare, este necesară o acțiune la nivelul Uniunii.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit, și anume modificarea acordului existent dintre Republica Federativă a Braziliei și Uniunea Europeană cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite.

3. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu generează costuri suplimentare pentru bugetul UE.

4. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

La 9 octombrie 2014, Consiliul a adoptat directive de negociere care autorizau Comisia să deschidă negocieri cu Brazilia în vederea modificării acordului dintre cele două părți cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite. Statele membre au fost informate în legătură cu stadiul negocierilor în cadrul unor reuniuni ale Grupului de lucru pentru vize.

5. ALTE ELEMENTE

- **Rezultatul negocierilor**

Comisia consideră că obiectivele stabilite de Consiliu în cadrul directivelor sale de negociere au fost îndeplinite și că proiectul de acord este acceptabil pentru Uniune.

Textul final al acordului poate fi rezumat după cum urmează:

a. Durata șederii

Acordul prevede un regim de scutire de viză pentru cetățenii Uniunii Europene și cei ai Braziliei atunci când călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile (în loc de o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, calculată de la data primei intrări). Noua definiție se aplică în cadrul întregului acord.

b. Dispoziție finală – suspendarea acordului [articolul 9 alineatul (4)]

Acordul modifică articolul 9 alineatul (4) ultima teză după cum urmează: „Partea contractantă care a suspendat aplicarea prezentului acord informează de îndată cealaltă parte contractantă în momentul în care motivele suspendării nu mai există și revocă suspendarea.” Prin adăugarea formulării „și revocă suspendarea” la textul actual, acordul clarifică faptul că o suspendare a exonerării de obligația de a deține viză trebuie să fie efectiv revocată dacă

motivele care au dus la suspendare nu mai există. Referitor la acest aspect, modificarea aliniază formularea prevăzută în acordul încheiat cu Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite la formularea prevăzută în toate celelalte acorduri cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză semnate de Uniune în 2015 și 2016. La 14 iunie 2016, Grupul de lucru pentru vize a fost consultat cu privire la această modificare și niciun stat membru nu a formulat obiecții.

c. Declarații comune

La acord sunt atașate două declarații comune:

– una privind interpretarea perioadei de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile și

– alta privind Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein.

e. Intrarea în vigoare

Acordul va intra în vigoare în prima zi a celei de a șasea luni care urmează datei la care ultima parte contractantă notifică celelalte părți contractante încheierea procedurilor de ratificare. Pentru a asigura securitatea juridică și pentru a permite călătorilor să înțeleagă și să respecte legislația, este necesară o perioadă de tranziție suficient de lungă. Termenul de șase luni de după ratificarea acordului le va permite călătorilor să își încheie șederile de scurtă durată care sunt încă în întregime calculate în temeiul vechii definiții, înainte de intrarea în vigoare a noii definiții a scurtei șederi și a perioadei de referință retroactive de 180 de zile.

Niciuna dintre celelalte dispoziții ale acordului existent dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite, inclusiv domeniul de aplicare teritorial, nu este afectată de acord.

6. CONCLUZIE

Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia propune Consiliului să aprobe, după obținerea aprobării Parlamentului European, Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei de modificare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei de modificare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European¹⁷,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Decizia (UE) XXX/[...] a Consiliului, Acordul cu Republica Federativă a Braziliei de modificare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite („acordul”) a fost semnat la [...].
- (2) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului¹⁸; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (3) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului¹⁹; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,
- (4) Acordul ar trebui să fie aprobat în numele Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii, Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei de modificare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a

¹⁷ Aprobare dată la [...].

¹⁸ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen, JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

¹⁹ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen, JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite („acordul”).

Textul acordului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana împuternicită să efectueze, în numele Uniunii Europene, notificarea prevăzută la articolul 2 din acord.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data adoptării²⁰.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*

²⁰ Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.